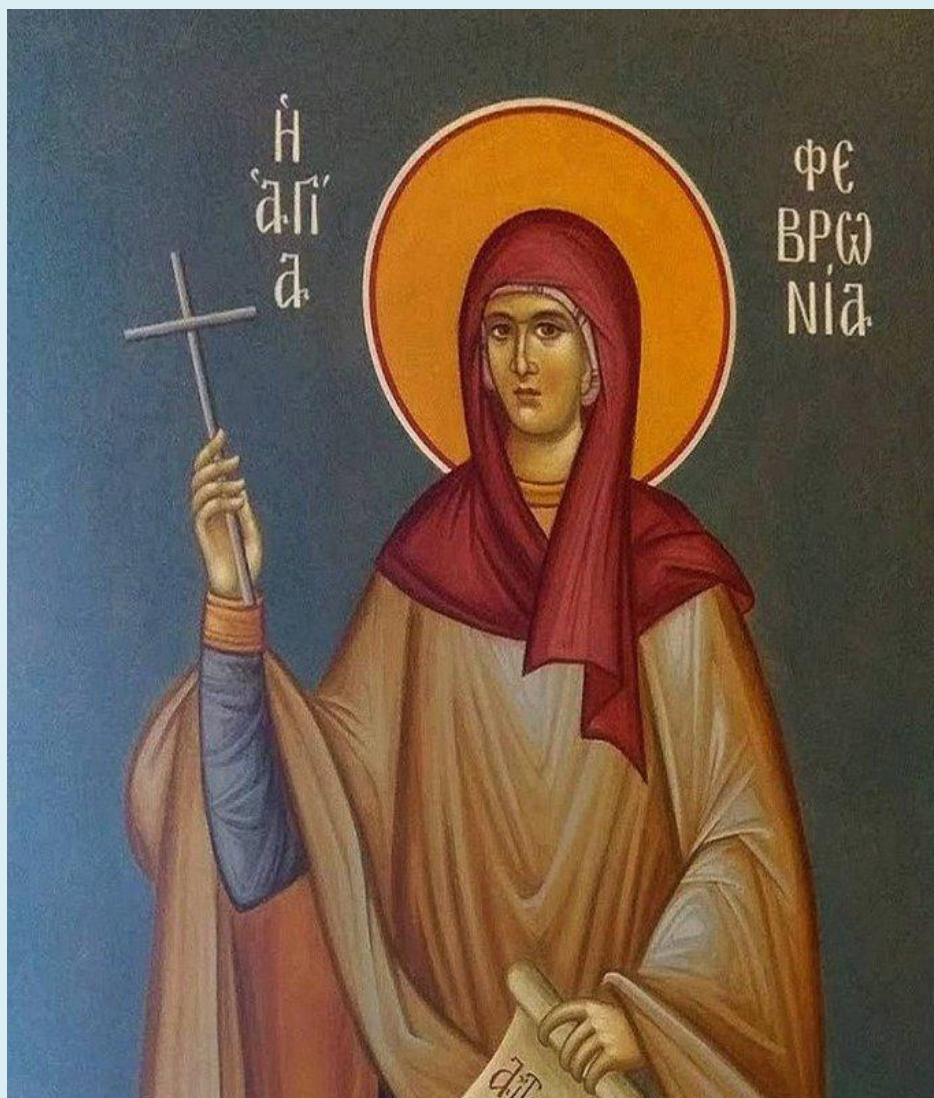
Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Fevronia

(s.v. 25 iunie / s.n. 8 iulie)

Sfânta mare muceniţă Fevronia, fecioară prea înţeleaptă a Mirelui ceresc († 310) (s.v. 25 iunie / s.n. 08 iulie):

https://www.academia.edu/43451331/Sf%C3%A2nta_mare_muceni%C5%A3%C4%83_Fevronia_fecioar%C4%83_prea_%C3%AEn%C5%A3eleapt%C4%83_a_Mirelui_ceresc_310_25_iunie_

https://archive.org/details/sf.-fevronia

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-fevronia/249806932

***

Materiale despre Sfânta mare muceniţă Fevronia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-mare-muc-Fevronia-(25-iun)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Fevronia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=documents&new=&q=Fevronia

&&&

Troparul Sfintei mari muceniţe Fevronia, glasul al 4 lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Fevronia, striga cu mare glas: pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându - Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre!

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceea ce ai fost părtinitoare slavei lui Hristos, Sfântă Fevronia, dă-mi mie dar şi luminare, să laud cu cântări, prăznuirea ta cea purtătoare de lumină şi cinstită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu grija continuă a morţii celei de-a pururea luminându-ţi sufletul, muceniţă Fevronia, ai alergat către înălţimea muceniciei, aducându-te lui Hristos prin mulţimea chinurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu ostenelile sihăstriei arătat ogorând holda inimii tale, muceniţă, ai cules cu chinuire cununile mucenicilor, cântând Dumnezeului nostru, că S-a prea slăvit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce toate zideşte cu ameninţarea, din tine Maica lui Dumnezeu S-a întrupat. De care cu dreaptă credinţă dorind fecioara Fevronia, prin mucenicie s-a adus către Dânsul.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea celor ce...

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Au putut întru Duhul a coborî sprânceana cea tiranică şi necredinţa multor zei, mărită Fevronia.

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu ai întărit acum, Stăpâne, cu mâna Ta cea tare pe vestita muceniţă Fevronia, care s-a trudit ca o muceniţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tăindu-ţi-se trupul pentru Hristos, prea înţeleaptă curată, muceniceşte ogor ai desfătarea Raiului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lăudata muceniţă Fevronia, te-a aflat pe tine Maica lui Dumnezeu, prea curată, ajutor şi pe tirani i-a ruşinat.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu eşti lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nicicum nu este prihană întru tine, prea lăudată Fevronia, căci tu despre două părţi te-ai silit a plăcea Mântuitorului tău şi Iubitului celui dorit, fiind împodobită cu ostenelile sihăstriei şi cu chinurile mucenicilor, cugetătoare de Dumnezeu, prea fericită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din vremea unghiilor celor prea crude, ai dorit de Izvorul cel pururea curgător al dragostei, care este dorit de toate cele cuvântătoare, de care dorind, ai suferit durerile chinurilor, fiind arsă cu foc şi lipsită de mădulare, muceniţă Fevronia, lauda fecioarelor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind hrănită cu cuvintele lui Dumnezeu, înţelepţită de Dumnezeu, purtând sfinţit Scripturile cele sfinte, dumnezeieşte ai întins cuvântul mântuirii, celor ce doreau de Dânsul şi ţi-ai luat plăţile învăţăturii, îmbogăţindu-te cu măririle mucenicilor, muceniţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Uşă Luminii te-ai arătat tuturor celor dintru întuneric, Preacurată, căci ai strălucit pe Soarele dreptăţii, pe Hristos, Lumina cea necuprinsă, cuprins în trup; cu ale cărui luminări întărindu-se muceniţa Fevronia, a câştigat acum lauda mucenicilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfrumuseţatu-te-ai, ţesându-ţi porfiră din sângiurile tale, muceniţă; despuiatu-ţi-s-a trupul şi ai lepădat haina patimilor, stând înaintea divanurilor la judecată, râvnind goliciunii lui Hristos, o Fevronia.

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aprinzându-ţi-se sufletul de dragostea Mirelui tău celui înţelegător şi înduplecându-te de frumuseţile Lui cele nepieritoare, ai răbdat muceniţă, tăierea mâinilor şi durerile bătăilor, Sfântă Fevronia, lauda mucenicilor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Curgerile sângiurilor tale au stins văpaia mulţimii zeilor, iar dinţii tăi dezrădăcinaţi fiind, au smuls toată rătăcirea idolilor şi ţi-au pricinuit ţie veselia cea veşnică a desfătării, Sfântă muceniţă Fevronia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tăindu-ţi-se picioarele ai alergat pe calea dumnezeieştilor mărturii şi te-ai mutat către cel Născut din Sfânta Fecioară, intrând cu veselie în Rai, muceniţă Fevronia fecioară, mireasă a lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din milostivire ai luat milostivire asupra omenirii, Cel ce eşti împodobit cu înălţările cele prea înalte ale dumnezeieştii slave, luând din pântecele Fecioarei Trup însufleţit şi cuvântător, prin care ai omorât moartea.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa...

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Surpatu-s-a cruzimea cea fără de Dumnezeu şi semeaţă a lui Selin cel rău credincios şi purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru toţi a cerut sângele tău, mărită şi prin răbdarea ta, s-a mântuit dumnezeiescul Lisimah.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înţelepţita şi purtătoarea de Dumnezeu Vriena, îndreptându-te pe tine, fecioară, cu învăţături te-a arătat luminătoare arătătoare de Dumnezeu şi nicidecum nu şi-a greşit nădejdea, căci te-a adus pe tine către Hristos, mireasă nespurcată, Sfântă muceniţă Fevronia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cămara de Mire cea însufleţită a Stăpânului, care a luminat, străluceşte cu razele cele luminoase ale fecioriei, strălucind ca şi crinul în mijlocul tulburării spinilor, Născătoarea de Dumnezeu cea prea curată şi cu bună podoabă după vrednicie să fie slăvită.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa, către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condac, glasul al 6-lea:

Podobie: Ceea ce eşti folositoare...

Mirele meu cel Preadulce, Hristoase, a strigat muceniţa Fevronia, nu-mi este mie cu anevoie a merge pe urma Ta; căci dulceaţa dragostei Tale a într-aripat sufletul meu cu nădejdea şi frumuseţea milostivirii Tale, a îndulcit inima mea, ca să beau paharul pătimirii după Tine; ca să mă numesc şi vrednică a dănţui în cămară împreună cu fecioarele cele înţelepte. Pentru aceasta, prea cuvioasă răbdătoare de chinuri, cinstind nevoinţele ostenelilor tale, te rugăm pe tine, roagă-te să nu ni se închidă şi nouă uşile cămării.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei în cuptor au călcat văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeule, în veci!

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Râuri de tămăduiri izvorăşti celor ce cu credinţă aleargă la biserica ta, Fevronia prea cinstită şi strigă lui Hristos: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, cât este de bună neguţătoria ta, cugetătoare de Dumnezeu: căci în loc de o mână de sânge a trupului, ai luat în schimb împărăţia lui Dumnezeu, prea lăudată, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Împreună cu cetele fecioarelor dănţuieşti, fecioară Fevronia, vrednică de laudă, strigând către Fecioara şi Maica lui Dumnezeu: Bine este cuvântat Rodul pântecelui tău, prea curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul chinuitorul...

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminat se săvârşeşte acum pomenirea ta, Sfântă muceniţă Fevronia, luminând cu străluciri luminoase, căci te-ai împreunat cu Lumina şi te-ai făcut purtătoare de lumină, strigând Făcătorului de lumină şi Dătătorului de lumină: Tineri bine-L cuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai minunată mai înainte în sihăstrie şi mai pe urmă te-ai luminat muceniceşte, prea lăudată, căci tu ai alergat pe urma Celui dorit al tău, fecioară luminată; sânii tăi sunt mai buni decât vinul, tăindu-se pentru dreapta credinţă, Sfântă Fevronia şi cu mirosul mirurilor tale, aduci bun miros celor credincioşi.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Fiind îngreunat de greşeli şi înconjurat de întreitele valuri ale patimilor, scap la acoperământul tău, muceniţă Fevronia prea lăudată, căutând dezlegare amândurora; ci ca o minunată ce eşti şi aleasă Stăpânului, nu mă trece cu vederea, când strig; ci prin rugăciunile tale răpeşte-mă din cursele cele pierzătoare de suflet, cugetătoare de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Limbile cele retoriceşti nu pot să te laude pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Marie, Mireasă dumnezeiască, că tu, Fecioară prea curată, din pântecele tău cel fecioresc şi neispitit de nuntă, ai născut pe Dumnezeu, cel ce este peste toate, căruia acum Sfânta Fevronia strigă, cântând: popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori cuptorul chinuitorul caldeilor l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: Tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi- L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul...

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, dumnezeiască porumbiţă a Stăpânului, poleită cu străluciri de feciorie, la trup luminată cu chinurile, cea cu aripile aurite, prin razele cele cu chip de aur ale mărturisirii tale şi ale dumnezeieştilor tale sângiuri; luminează deplin pe cei ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfântă muceniţă Fevronia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin cuget gol, împreunându-te cu gândul, Sfântă Fevronia, cugetătoare de Dumnezeu, ai ajuns dorirea cea desăvârşită şi te-ai învrednicit a dobândi sfârşitul cel fericit, luminat împărăţind acum împreună cu Hristos Mirele tău, în cămări de nuntă negrăite, petrecând întru veselie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca nişte râuri pornite cu sunet, izvorăşti tămăduiri, celor ce cu credinţă aleargă la cinstita ta raclă, muceniţă Fevronia cea cu chip dumnezeiesc, ceea ce însăţi eşti chip fecioriei, floare firii veselitoare, fiică Împăratului, care ai întru tine frumuseţea dumnezeieştii slave.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îndreptat-ai, Fecioară, alunecarea femeilor, născând pe Cuvântul, cel ce poate ca un Bun şi Puternic a îndrepta pe cei căzuţi, de care Sfânta Fevronia cea lăudată dorind neîncetat, cu bucurie a strigat: după Tine voi alerga.

Irmosul: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minumat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti te slăvim.

Sedelna, glasul 1: **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Dorind de Hristos cel frumos întru podoabă, degrab ai mers către luptele cele mari, prin care ai omorât de tot pe începătorul răutăţii; din ale cărui curse cu multe vicleniri izbăveşte-mă prin rugăciunile tale, Sfântă muceniţă Fevronia, îndreptându-mă către dumnezeiască pocăinţă.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce eşti fără de mire, prea curată, care singură eşti părtinitoare şi acoperământ credincioşilor, pe toţi cei ce către tine avem nădejde, izbăveşte-ne de primejdii şi de scârbe şi de cumplite nevoi, cu rugăciunile tale, împreună cu cinstitul Înaintemergător.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Mieluşeaua cea nespurcată, văzând pe Mielul şi Păstorul mort spânzurat pe lemn, plângând zicea şi ca o Maică, tânguindu-se, striga: cum voi suferi smerenia Ta cea mai presus de cuvânt, Fiul meu şi patimile cele de bunăvoie, Preabunule Dumnezeule?

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi cincea, pomenirea Sfintei prea cuvioasei muceniţe şi mult pătimitoarei Fevronia.

Stih: Frumuseţii femeieşti a Fevroniei zestre fiind,
Tăierea capului, o femei!
Cât de bună zestre eşti având.
Întru această lună în a douăzeci şi cincea zi
Fevronia prin tăierea capului se săvârşi.

Această fericită şi prea cuvioasă din mică vârstă ridicând asupra ei jugul Domnului Hristos, şi cu cuviinţă petrecându-şi viaţa subt canonul mănăstirii, care se află la hotarele Perşilor şi ale Romanilor în cetatea numită Nisibi, care se cheamă Antiohia Migdoniei, în care s-a făcut monahie, deci a întrecut pe toate cele ce erau cu

dânsa, atâta la nevoinţa sihăstriei şi la înţelepciune cât şi la citirea dumnezeieştilor Scripturi. Şi egumenă tuturor monahiilor ce petreceau acolo era cuvioasa Vriena.

Deci în zilele lui Diocleţian, un oarecare guvernator anume Selin gonea pe creştini, pentru aceasta celelalte călugăriţe ieşiră din mănăstire, grăbind ca să scape de moartea ce le sosise; iar fericita Fevronia, aflându-se atunci bolnavă, neputând să fugă, zăcea pe pat, şi şedea lângă dânsa Vriena, şi alta ce o chema Ieria Singlitica.

Deci venind ostaşii lui Selin, sparseră porţile cu topoarele, şi intrând înlăuntru, îndată scoţând săbiile, vrură să taie pe Vriena, iar Prim nepotul lui Lisimah, arătându-se pururea cu blândeţe spre creştini, n-a lăsat să o taie.

După aceea luând pe Fevronia, o aduseră către guvernatorul Selin, mergând după dânsa Vriena şi Ieria şi Tomaida, întărindu-o în credinţă şi învăţându-o să nu se teamă de munci, nici să vândă credinţa lui Hristos. Îndemnându-o ca să-şi aducă aminte de Livia şi de Leonida surorile şi de Eutropia. Dintru care, Liviei adică i s-a tăiat capul pentru Hristos, iar Leonida a tost băgată în foc. Iar copila Eutropia, auzind de la maică-sa zicându-i, nu fugi fiică, ea îşi puse mâinile înapoi, şi îşi plecă grumazii la muncitori, şi muri cu osârdie.

Deci, Vriena după ce o învăţă din destul, se întoarseră la mânăstire plângând şi tânguindu-se şi temându-se pentru neştiinţa sfârşitului. Pentru aceasta se rugă lui Dumnezeu, ca să se biruiască diavolul de dânsa. Iar Tomaida şi Ieria îmbrăcându-se cu port bărbătesc, urmau după sfânta, amestecate cu slugile.

Şi dacă o duseră, întâi stătu de faţă înaintea lui Lisimah, nepotul lui Selin, care o a întrebat ca să spuie cum îi este numele, neamul şi credinţa ei; deci muceniţa în loc de toate a zis, cum că este creştină.

Apoi după acestea Selin moşul acestuia, ispitindu-o cu amăgiri şi cu momeli, ca să o întoarcă din credinţa ce avea către Hristos, şi neputând, a poruncit să o întindă de patru părţi, şi o ardea cu foc dedesubt; iar deasupra o băteau slujitorii. Deci de răni şi de focul ce o ardea căruia se înălţa văpaia de untdelemn ce aruncă într-însul, se topeau cărnurile fericitei Fevronia şi curgeau pe pământ.

După aceea porunci de o spânzurară şi o bătură cu toiege de fier, şi o arseră cu foc, apoi îi tăiară limba, pe care o întinse sfânta cu îndrăzneală multă, şi-i dezrădăcinară dinţii, apoi îi tăiară sânii amândoi, şi i-a dat cu foc peste tăieturi. Pe urmă îi tăiară mâinile şi picioarele, şi în sfârşit şi capul.

Deci Lisimah poruncind, a luat credincioşii moaştele sfintei, şi le-a adus în mănăstirea ei prin Firmcomitul, ţinându-le slujitorii împreună cu dânsul, şi puseră la loc toate mădularele punându-i şi dinţii pe pieptul ei, şi aşa adunându-se epis-copii şi clericii, împreună cu monahii şi mulţime de creştini, cu cântări şi cu laude, făcând priveghere de toată noaptea, o îngropară.

Se zice însă, că: Atunci când se făcea pomenirea sfintei la mânăstire în toţi anii, se vedea Sfânta muceniță, şi se află de faţă aievea, şi cânta împreună cu celelalte fecioare, şi stă la locul ei până la a treia rugăciune, pe care ispitind odată Vriena ca să o pipăie, îndată se făcu nevăzută, neîngăduind să pună mâna pe dânsa, iar de Lisimah spun: Că socotind grea nenorocire aceea ce s-a întâmplat, adică mucenicia sfintei, una căci era din mamă creştină, şi alta căci s-a arătat crud şi sălbatic Selin mo-şul lui către muceniţă, pierzând frumuseţea fecioarei, care era mai presus de om, rămase atunci nemâncat, şi se mâhni foarte de moartea muceniţei, şi plânse cu amar. Şi peste puţin mai apoi a crezut în Hristos împreună cu Prim, şi primii dumnezeiescul Botez. Iar Selin ieşindu-şi din minte, se uită la Cer, şi zbierând tare ca un bou, se lovi cu capul de un stâlp de piatră, şi aşa cel râu, rău şi-a lepădat sufletul.